

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេសសែប

ប៉ូល

Jeff Pippenger

2024-01-04

ដានីយ៍លៃ ជំពូកទីមួយ កាលណាដាក់សរសេរលើដានីយ៍លៃ ជំពូកទីបួន នោះតំណាងឲ្យបុរសគុតិសាស្ត្រនៃទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844។ នៅក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ សៀវភៅដានីយ៍លៃត្រូវបានបោះពុម្ព ហើយផ្សព្វផ្សាយក្នុងនាមជាជំពូកទីបួន ទីបួនបី និងទីបួនបួន។ «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់» ជំពូកទីមួយ ទីបួន ហើយបន្ទាប់មកទីបួនបី ដល់ទីបួនបួន បង្ហាញបុរសគុតិសាស្ត្រនៃលទ្ធផលនៃការសរសេរទេវតាទីមួយ។

ក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ (១៧៩៨ ដល់ ១៨៤៤) សេចក្តីពិតមួយដ៏មានសារៈសំខាន់នៃទីសិរីសួគ៌ត្រូវបានបង្ហាញឡើង ហើយនេះទីបំផុត សេចក្តីពិតទាំងនោះត្រូវបានកំណត់នៅលើផ្ទៃនៃទីអនុក្សត្រូវបានសរសេរឆ្នាំ ១៨៤៣។ រូបសំណាករបស់ប្រើប្រាស់នៅក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ២ មាននៅលើផ្ទៃនៃទីនោះ។ និមិត្តរូបទាំងឡាយនៅក្នុង ដានីយ៍លៃ ៧ និង ៨ មាននៅលើផ្ទៃនៃទីនោះ។ «សេចក្តីប្រថាប់» នៃជំពូក ៨ ត្រូវបានកំណត់ ដូចគ្នានឹង «បុរសដង» នៃ លទ្ធផល ២៦ ផងដែរ។ រចនាទាំងបីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម ដូចជាលទ្ធផលនៃការកំណត់នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៩ ក៏មាននៅទីនោះដែរ។ ព្រះមានព្រះឈ្មោះជាមុនមុតងហើយមុតងទៀតថា សេចក្តីពិតមួយដ៏មានសារៈសំខាន់នេះនឹងត្រូវបានរាយការណ៍។

«សូមឲ្យអស់អនុក្សត្រូវបានសរសេរជាអនុក្សត្រូវបានសរសេរនៅលើកំពែងស៊ីឃ្លូន ជាមនុស្សសង្គម អាចមើលឃើញគ្រប់គ្រាន់ថាមុនប្រជាជន—ជាមនុស្សសង្គមអាចឃើញកែច្នៃបានរវាងសេចក្តីពិត និងសេចក្តីខុសគ្នា សេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីទុច្ចរិត។»

«សេចក្តីព្រមានមានមកដល់ហើយ៖ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យអ្វីណាមួយចូលមក ដល់នឹងខានដល់មូលដ្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ ដល់យើងបានសាងសង់លើវាតាំងពីសម័យមកដល់ឆ្នាំ 1842, 1843, និង 1844។ ឧញ្ញានុក្សត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងសារៈ ហើយតាំងពីពេលនោះមក ឧញ្ញានុក្សត្រូវបានកំណត់ថាជាមុខងារមួយ ដោយសារតែត្រូវបានកំណត់ថាជាមុខងារមួយ។ យើងមិនមានបំណងដកដង្ហើមរបស់យើងចេញពីទីកន្លែង ដល់យើងទាំងនោះត្រូវបានដាក់លើវា ខណៈដែលយើងរង់ចាំ យើងបានស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ដោយសេចក្តីអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្ត ដល់មុខងារនៃព្រះអម្ចាស់។ គឺអនុក្សត្រូវបានកំណត់ថា ឧញ្ញានុក្សត្រូវបានកំណត់ថាជាមុខងារមួយ ឬ វានឹងត្រូវដូចជា មុនដ៏អស់កល្បជាតិច្នោះ។ វាបាននាំមុខឧញ្ញានុក្សត្រូវបានកំណត់ថាជាមុខងារមួយ។»

Review and Herald, April 14, 1903.

កិច្ចការរបស់មនុស្សសកាន់ច្បាស់សាសនា ដល់ត្រូវសម្រេចឡើងដោយមានការចូលរួមរបស់ប្រជាជនរបស់ព្រះនៅក្នុងចុងក្រោយ ក៏ត្រូវបានកំណត់ដោយអសោយផងដែរ

នៅពេលដែលគាត់កំណត់អត្តសញ្ញាណបុរាណជាជននៅចុងច្រុងក្រោយ
និងកិច្ចការដែលពួកគេត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើ
ដុំបិតគ្នាទាំងឡាយត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនឱ្យកប់ហត់នៅក្រោមសច្ចក្តីខុសឆ្គង
មុនពេលចុងច្រុងក្រោយមកដល់។

ហើយពួកអ្នកដដែលចេញមកពីអ្នកនឹងសង់ឡើងវិញនូវទីកន្លែងហាក់បែកបុរាណ;
អ្នកនឹងសង្គារឡើងវិញនូវគ្រឹះរបស់មនុស្សជាច្រើនជំនាន់;
ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានហៅថា អ្នកជួសជុលកន្លែងហាក់បែក
អ្នកសង្គារឡើងវិញអាចរស់នៅបាន។ អសោយ 58:12

ពាក្យ «កន្លែងទំនេរបុរាណ»
សំដៅលើសច្ចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធផលនៃទាក់ទងនឹងអំណាចបំផ្លាញពីរគឺ
សាសនាពហុទេវនិយម និង អំណាចសម្មតិចប៉ាប។ អំណាចបំផ្លាញពីរនៃសាសនាពហុទេវនិយម
ដែលត្រូវបានបន្តតាមដោយអំណាចសម្មតិចប៉ាប នេះហើយជាគ្រោះការណ៍ដែល William
Miller បានប្រើសម្រាប់ព្យាករណ៍ទាំងអស់ដែលលោកបានបង្ហាញ។

ហើយពួកគេនឹងសង់ឡើងវិញនូវទីកន្លែងហាក់បែកបាត់ៗ
ពួកគេនឹងលើកឡើងវិញនូវសច្ចក្តីសុដាត់ជូនដំណឹង
ហើយពួកគេនឹងជួសជុលទីកន្លែងដែលហាក់បែក
គឺជាសច្ចក្តីសុដាត់ជូនដំណឹងរបស់អស់ជំនាន់ជាច្រើន។ អសោយ 61:4។

រចនាសម្ព័ន្ធនៃពាក្យទំនាយ ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាគ្រោះការណ៍ គឺជាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ
និងទំនាក់ទំនងរវាងអំណាចទាំងពីរនោះ។ ការសង្គារឡើងវិញ «ផ្សារសម្រាប់អាស្រ័យនោះ»
គឺជាការសង្គារឡើងវិញនៃគ្រោះការណ៍របស់ Miller
ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងសូបិនរបស់គាត់
ដោយការងាររបស់បុរសកាន់ច្បាប់ប្រាសាទប្រាសាទ។
អសោយបានប្រើឧទាហរណ៍អំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ Ezra
និងអ្នកទាំងឡាយដែលបានត្រឡប់មកពីបាបឡូន ហើយបានជួសជុលក្នុងយេរូសាឡឹម
ដើម្បីបំភ្លឺអត្តសញ្ញាណការសង្គារឡើងវិញនៃសច្ចក្តីបំផ្លាញសម័យមុន។

ចាប់តាំងពីជំនាន់បុរាណរបស់យើងមក ដល់ថ្ងៃនេះ
យើងបានស្ថិតនៅក្នុងការរំលងដ៏ធំមួយ ហើយដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង
នោះយើង ស្ថិតច្របល់យើង និងប្រជាជាតិរបស់យើង
បានត្រូវបុគ្គលនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃស្មោះច្រើនស្មោះទាំងឡាយ ទៅដល់ដា
ទៅដល់ការដាច់ជាល្អយើង ទៅដល់ការត្រូវបុគ្គលនយោបាយសម្បត្តិ
និងទៅដល់សច្ចក្តីអាម៉ាស់មុខ ដូចដែលកំពុងមាននៅចុងនៃនេះ។ ហើយឥឡូវនេះ
ក្នុងរយៈពេលខ្លីមួយ ព្រះគុណបានត្រូវសម្រង់ដៃពីព្រះយេស៊ូវជាព្រះនយោបាយ
ដើម្បីបិទកំណត់មួយឱ្យយើងបានរួចផុត
និងប្រទានដៃគោលមួយដល់យើងនូវទីបរិសុទ្ធជាមួយដល់ទ្រង់
ដើម្បីបិទឱ្យព្រះនយោបាយបំភ្លឺក្នុងកែវរបស់យើង
ហើយប្រទានការសុភារកម្មលាំងឡើងវិញបន្តិចមួយក្នុងភាពជាទាសកររបស់យើង។
ដុំបិតយើងជាទាសករ
តែព្រះនយោបាយមិនបានបោះបង់ចោលយើងក្នុងភាពជាទាសកររបស់យើងទេ
ប៉ុន្តែបានពង្រីកសច្ចក្តីមកត្រឡប់មកវិញដល់យើង នៅចំពោះមុខស្ថិតច្របល់ពេលវេលា
ដើម្បីប្រទានការសុភារកម្មឡើងវិញដល់យើង

ដើម្បីស្ថាបនាព្រះវិហារនៃព្រះនិយោជិតឡើងវិញ
និងជួសជុលទីកន្លែងដែលបានបំផ្លាញរបស់វា
ហើយដើម្បីប្រទានកំពង់មួយដល់យើងនៅក្នុងយូដា
និងនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ អសេវ៉ា ៩:៧-៩។

អសេវ៉ា និងអស់អ្នកដទៃបានជួសជុលក្រុងយេរូសាឡឹម តំណាងឲ្យ «សំណល់»
ដែលជាអ្នកសុភារម្យទាំងឡាយឡើងវិញសម្រាប់ឲ្យអាចស្ថានភាពនៅបាន ហើយពួកគេគឺជា
អ្នកដទៃកំពុងសម្រេចកិច្ចការនោះក្នុងបរិបទនៃសេចក្តីអធិស្ឋានតាមលំអ្អិតនៃ
ជំពូក ២៦ ដែលអសេវ៉ាបានយោងថា «ចាប់តាំងពីថ្ងៃនៃប្រព្រឹត្តិការណ៍របស់យើងមក
យើងបានស្ថិតក្នុងអំពើល្មើសដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដល់ថ្ងៃនេះ;
ហើយដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង យើង ព្រះមហាក្សត្ររបស់យើង
និងពួកសង្គមរបស់យើង
ត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃស្តេចទាំងឡាយនៃនៃដីទាំងនោះ ទៅកាន់ដាវ
ទៅកាន់ការជាប់ជាល្បួល ទៅកាន់ការប្រល័យកេរ្តិ៍រូប
និងទៅកាន់សេចក្តីអាម៉ាស់មុខ»។ «ថ្ងៃនៃ» ដែលគាត់កំពុងយោងដល់នោះ គឺជា «ថ្ងៃនៃ»
ដែល «សំណល់» នៃគ្រូរាជក្រុងយេរូសាឡឹម
សុភារម្យទាំងឡាយឡើងវិញសម្រាប់ឲ្យអាចស្ថានភាពនៅបាន។

ពួកសំណល់របស់អសេវ៉ា គឺជាសាក្សីទាំងពីរ
ដែលត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនៅចុងបញ្ចប់នៃប្រាំបីថ្ងៃនៃកន្លះ
ហើយបំពេញសេចក្តីអធិស្ឋាននៃលំអ្អិតនៃ ជំពូក ២៦
ដូចដែលដានីយ៍ដែលបានបង្ហាញជាគំរូនៅក្នុងជំពូក ៩។ នៅពេលអសេវ៉ា
និងអ្នករួមការងាររបស់គាត់បានត្រឡប់មកពីការនិរទេស
ហើយស្ថាបនាក្រុងយេរូសាឡឹមឡើងវិញ
ពួកគេបានផ្ទេរនិមិត្តរូបនៃកិច្ចការស្ថាបនាឡើងវិញនូវគ្រឿងអលង្ការរបស់មីលុលើរ
ដែលជាកិច្ចការស្ថាបនាឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់មីលុលើរ។ ដោយហេតុនេះ
ការយល់ដឹងអំពីគ្រូរាជនៃកិច្ចការរបស់មីលុលើរ គឺជារឿងចាំបាច់។

«ពួកសាវកបានសង់ឡើងលើគ្រឹះដ៏មាំមួន គឺជាថ្មបាវដ៏យកសម័យ។ មកលើគ្រឹះនេះ
ពួកគេបាននាំយកថ្មទាំងឡាយដែលពួកគេបានដឹកយកចេញពីលើភ្នំ
ពួកអ្នកសាងសង់មិនបានផ្ទេរនិមិត្តរូបនៃការដោយគ្មានឧបសគ្គឡើយ។
កិច្ចការរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្ទេរឲ្យយល់ហាក់យ៉ាងខ្ពស់
ដោយការប្រឆាំងរបស់សត្រូវទាំងឡាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ពួកគេត្រូវតែប្រឆាំងនឹងភាពវិជ្ជមានសាសនា អគតិ
និងសេចក្តីស្អប់របស់អ្នកទាំងឡាយដែលកំពុងសង់លើគ្រឹះក្នុងកុលាយ។
មនុស្សជាច្រើនដែលបានផ្ទេរនិមិត្តរូបនៃការសាងសង់នៃព្រះវិហារ
អាចត្រូវបានប្រៀបដូចជាអ្នកសាងសង់កំពង់នៃសម័យនិហេមេ
ដែលអំពីពួកគេបានសេចក្តីសរសើរថា៖ «អស់អ្នកដែលសង់នៅលើកំពង់
និងអស់អ្នកដែលលើកបន្ទុក ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលផ្ទុករបស់ទាំងឡាយ
ម្នាក់ៗដោយដៃមួយផ្ទេរនិមិត្តរូបនៃកិច្ចការ
ហើយដោយដៃមួយទៀតកាន់អាវុធ»។ និហេមេ ៤:17» កិច្ចការរបស់ពួកសាវក, 596។

នៅក្នុងអត្ថបទទាំងពីរនៃអែសាយ កិច្ចការនោះគឺត្រូវលើកស្ថាបនាឡើងវិញនូវគ្រឹះ
និងទីលំនៅបំផ្លាញរបស់ជំនាន់ជាច្រើន។

អសោយកំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីកិច្ចការខាងវិញ្ញាណមួយ
ដដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញជាប្រភពដោយកិច្ចការជាក់ស្តែង។
គ្រិះទាំងនោះគួរឲ្យមានក្បួនការពារ ប៉ុន្តែផ្ទៃសិរីញ នៅទីបំផុត
វាគួរឲ្យមានគុណភាពបំផុតសំរាប់ទាំងស្រុងដោយគ្រិះក្នុងក្រលាយមួយ
ដដែលផ្ទុយពីអលង្ការក្នុងក្រលាយ។ អ្នកដដែលអសោយកំណត់សម្គាល់នោះ
កំពុងសុភារឡើងវិញនូវសច្ចក្រឹតជាគ្រិះរបស់ពួកមីលូលីរាយ មិនមែនឥឡូវ
នឹងថ្មីជាត្រឹមត្រូវនោះទេ។ និមិត្តសញ្ញានៃសច្ចក្រឹតទាំងនោះ
គឺជាគ្រោះសច្ចក្រឹតរបស់មីលូលីរ ស្តីអំពីអំណាចបំផុសឡើងពីរ
ដដែលមានជាន់ឈ្មួញទីបរិសុទ្ធ និងពលបរិវារ អស់រយៈពេល «បុរាណដង»។

កិច្ចការនៃការស្វែងរកឡើងវិញនោះ គួរឲ្យមានតំណាងថា ជាការលើកសង់ឡើងវិញនូវ
«មូលដ្ឋាន» និង «សច្ចក្រឹតវិទ្យាសាស្ត្រសូន្យនៃជំនាន់ជាច្រើន»
ហើយវាតំណាងឲ្យកិច្ចការព្យាករណ៍នៃការស្វែងរកឡើងវិញនូវសច្ចក្រឹតជាមូលដ្ឋាន
តាមរយៈវិធីសាស្ត្រដែលនាំយកបន្ទុកព្យាករណ៍លើបន្ទុកព្យាករណ៍ ពីទីនេះបន្តទៅ
និងពីទីនោះបន្តទៅ។ កិច្ចការនៃការបង្កើតឡើងវិញនូវមូលដ្ឋាន
និងសច្ចក្រឹតវិទ្យាសាស្ត្រសូន្យ គឺជាកិច្ចការនៃការបង្កើតឡើងវិញ និងការការពារសច្ចក្រឹតដើម
ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងនៃលើកនៃទីអ្នកស្រុកយុទ្ធនាំ 1843 និង 1850
ដដែលជាតារាងទាំងពីរនៃ Habakkuk ជំពូក 2។
ហើយកិច្ចការនេះគួរឲ្យមានសម្រេចឡើងដោយវិធីសាស្ត្រក្នុងរឿងចុងក្រោយនៃ
«បន្ទុកលើបន្ទុក»។ វាជាកិច្ចការនៃការវិលត្រឡប់ទៅកាន់ផ្លូវចាស់របស់ Jeremiah
នៃក្នុងធម្មនោះនៃអ្នកដដែលប្រាថ្នាចង់គាំទ្រមូលដ្ឋានក្នុងក្រលាយ
ដូចដែលមានតំណាងដោយគ្រឿងអលង្ការក្នុងក្រលាយនៃក្នុងស្ថិតិរបស់ Miller។

សត្វកំពុងស្រវឹងរកបំបែកនីតិរបស់បុរសបុរសស៊ីរបស់យើងចេញពីកិច្ចការនៃការ
រៀបចំបុរេជានិមួយឲ្យអាចឈរមាំមួននៃក្នុងចុងក្រោយទាំងនេះ។ ការកែតម្រូវ
បោះកបញ្ជូនចេញរបស់វាគួរឲ្យមានរៀបចំឡើងដើម្បីបំបែកនីតិឲ្យងាកចេញពីគ្រោះថ្នាក់
និងកាតព្វកិច្ចនៃពេលវេលានេះ។
ពួកគេចាត់ទុកពន្លឺដដែលព្រះគ្រីស្ទមានយោងមកពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីប្រទានដល់យ៉ូហានសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ថាជាវិញ្ញាណឥតគម្លង។
ពួកគេបង្ហាញថា ហេតុការណ៍ដដែលស្ថិតនៅចំពោះមុខយើងមុនបន្តិចនេះ
មិនមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបន្តមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសទេ។
ពួកគេផ្ទេរឲ្យសច្ចក្រឹតដែលមានបុរាណពីស្ថានសួគ៌ហាក់បង្កបុរសវិទ្យាសាស្ត្រ
ហើយបុរសនៃយកបទពិសោធន៍កន្លងមករបស់រាស្ត្រព្រះ
ដោយផុតពីជំនួសឲ្យពួកគេនូវវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងក្រលាយ។

«ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថា ផ្លូវល្អអន្លើណា
ហើយចូរដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះចុះ»។ យេរេមា ៦:១៦។

«កុំឲ្យនរណាម្នាក់ស្រវឹងរកការបំបែកចេញនូវគ្រិះនៃសច្ចក្រឹតជំនឿរបស់យើងឡើយ—
គ្រិះដដែលគួរឲ្យមានដាក់ឡើងនៃដើមកិច្ចការរបស់យើង
ដោយការសិក្សាព្រះបន្ទូលដោយអធិស្ឋាន និងដោយការបរិកសម្មតិ។
លើគ្រិះទាំងនេះ យើងមានសាងសង់អស់រយៈពេលហសិបឆ្នាំចុងក្រោយមកនេះ។
មនុស្សអាចសន្មតថា ពួកគេមានរកឃើញផ្លូវថ្មីមួយ
ហើយថាពួកគេអាចដាក់គ្រិះដដែលនេះមាជាគ្រិះដដែលមានដាក់ចេញហើយនោះ។

ប៉ុន្តែនេះជាការបោះបង្គោលចោលដ៏ធំមួយ។
គុមាននរណាម្នាក់អាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀតបានឡើយ
ក្បែរព័ត៌មានដែលបានដាក់ក្នុងហើយនោះ។»

«កាលពីអតីតកាល មនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមសាងសង់ស្វែងរកដីដ៏ធំឡើងវិញ
និងបង្កើតគោលការណ៍ថ្មីៗ។ ប៉ុន្តែ
ការសាងសង់របស់ពួកគេបានឈរលើមូលដ្ឋានមួយ មិនយូរប៉ុន្មាន វាក៏ដួលរលំទៅវិញ
ព្រោះវាមិនមានស្ថាបនាលើថ្មដា។»

«តើសិស្សដំបូងៗមិនត្រូវប្រឈមមុខនឹងពាក្យសម្តីរបស់មនុស្សទេឬ?
តើពួកគេមិនត្រូវស្តាប់ទ្រឹស្តីក្នុងក្រុមហ៊ុនរបស់ពួកគេឬ ហើយបន្ទាប់មក
កាលបានឮពីគំរូការងារអស់ហើយ ត្រូវឈរយ៉ាងមាំមួន ដោយនិយាយថា៖
'គុមាននរណាម្នាក់អាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀតបានឡើយ
ក្បែរព័ត៌មានដែលបានដាក់ក្នុងហើយនោះ?' ១ កូរិនថូស 3:11.»

«ដូច្នេះ
យើងត្រូវកាន់កាប់ស្វែងរកក្នុងចិត្តដំបូងរបស់យើងឲ្យមានរហូតដល់ទីបញ្ចប់។
ព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទមានផ្ទុកពាក្យនៃអំណាចមកកាន់បុរាណជននេះ
ដោយនាំពួកគេចេញពីលោកិយ ដាច់ឈ្មោះ
មកក្នុងពន្លឺដ៏ច្បាស់លាស់នៃស្វែងរកក្នុងពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន។
ដោយប្តូរមាត់ដែលបានប៉ះដោយភ្នែកយើងបរិសុទ្ធ
អ្នកប្តូររបស់ព្រះបានប្តូរកាយសារនោះ។ ព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាពបានបោះត្រាបញ្ចាក់
ដល់ភាពពិតប្រាកដនៃស្វែងរកក្នុងពិតដែលបានប្តូរកាយ»។ Testimonies, volume 8, 296, 297.

«កិច្ចការរៀបចំបុរាណជនមួយឲ្យអាចឈរបាននៅក្នុងគុណក្នុងក្រុមហ៊ុន»
គឺជាកិច្ចការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាយទាំងពីររបស់អសេគោលក្នុងជំពូកសាមសិបប្រាំពីរ។
សារមួយត្រូវបានប្តូរកាយដោយសំឡេងរបស់អសេគោលនៅក្នុងទីហោស្ថាន
ហើយសារទីមួយរបស់អសេគោលនាំអស់អ្នកដែលបានស្តាប់នូវលើផ្ទៃល្អនៃទីក្រុងស្ទង់
និងអសេគោលនេះពេលបីថ្ងៃកន្លះឲ្យមកជួបជុំគ្នា។ បន្ទាប់មក
ពួកគេទទួលស្គាល់ថា ពួកគេបានស្នើសុំនៅក្នុងគុណពន្យាររង់ចាំរបស់ម៉ាថាយក្នុងរឿងប្តូរ
រៀបបុរាណជនអំពីក្រុមទាំងដប់។ បន្ទាប់មក
ពួកគេស្មើគ្នាបញ្ជាក់ការហៅដដែលបានប្តូរទានដល់យេស៊ូ
ឲ្យញែកអ្វីដែលមានតម្លៃចេញពីអ្វីដែលថោកទាប បុរសនិប្រើពួកគេចង់ត្រឡប់មកវិញ។
ពួកគេក៏ទទួលស្គាល់ផងដែរថា ស្វែងរកក្នុងអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍នៃក្នុងជំពូកបុរាណជន
គឺជាស្វែងរកក្នុងពិតសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន។ ហេតុនេះហើយ បើ
និងនៅពេលដែលពួកគេផ្ទេរវិស័សត្រឡប់មកវិញ ដោយទទួលយក
និងបំពេញខ្លួនឯងដ៏ល្អឯក ដល់ពួកគេទទួលបានសារទីពីររបស់អសេគោល
ហើយឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ជាកងទ័ពដ៏មហិមា។

«កិច្ចការនៃការរៀបចំបុរាណជនមួយឲ្យឈរមាំមួននៅក្នុងចុងចុងក្រុមហ៊ុន»
ត្រូវបានសម្រេចឡើងតាមរយៈវិធីសាស្ត្រក្នុងក្រុមហ៊ុន គឺ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។
កិច្ចការនេះរួមបញ្ចូលទាំងកិច្ចការមួយនៃការស្តារឡើងវិញនូវស្វែងរកក្នុងពិតរបស់ពួក
Millerite ដែលត្រូវបានគំរាមទៅលើគំនូសតាងអ្នកស្តារសក្តានុពល 1843 និង 1850។
គំនូសតាងទាំងពីរនេះគឺជាតារាងទាំងពីររបស់ហាហាគុក
ហើយវាត្រូវតែដាក់ស្របលើគុណនៃវិញ្ញាណមក (បន្ទាត់លើបន្ទាត់)

ហើយក្នុងការផ្ទេរដីដូចនេះ គំនូសតាងទាំងពីរនេះគឺជាឯកសារស្នាមដៃដ៏ពិតជាមូលដ្ឋានដល់ការស្រាវជ្រាវផ្សេងៗទៀតដែលបានកើតឡើងក្នុងរយៈពេលប្រហែលជាពីរសតវត្សរ៍។

នៅពេលយកមកដាក់រួមគ្នា បន្ទាត់លើបន្ទាត់នេះអាចបញ្ជាក់អំពីកំហុសនៅក្នុងតារាងឆ្នាំ 1843 ដែលក្រោយមកត្រូវបានកែតម្រូវនៅលើតារាងឆ្នាំ 1850។ នៅពេលពិចារណាជាតារាងតម្លៃ (បន្ទាត់លើបន្ទាត់) នេះអាចបង្ហាញទាំងបទពិសោធន៍របស់បុរាណាចារ្យ និងបុរាណាចារ្យសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃផែនការទាំងបួនពីរ ពីព្រោះបុរាណាចារ្យអាចបង្ហាញពីការខកចិត្តលើកដំបូង គ្រាន់តែយោងតាមសម្រេចកំណត់ត្រា និងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រមទាំងការខកចិត្តផងដែរ។

វាគឺជាការខកចិត្តលើកទីមួយ ការយំនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ និងការខកចិត្តដ៏ធំ ដែលជាបុរាណាចារ្យសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃផែនការទាំងបួនពីរ។ វាជាច្បាប់មុននៃសេចក្តីពិត ពីព្រោះសេចក្តីពិតមានមូលដ្ឋានលើការដឹងអក្សរទីមួយ និងអក្សរចុងក្រោយនៃពាក្យភាសាហ្គេរម៉ង់ “សេចក្តីពិត” ដូចគ្នានឹងការខកចិត្តលើកទីមួយ និងការខកចិត្តចុងក្រោយនៃបុរាណាចារ្យសាស្ត្រនេះដែរ។ អក្សរកណ្តាល គឺអក្សរទីដប់បី ជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះបង្គោល ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអ្នកទាំងឡាយដែលបដិសេធសារនៃការយំនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ។ ផ្ទាំងគំនូសទាំងពីរ នៅពេលយកមករួមគ្នា ផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីសេចក្តីពិតខាងទំនាយរបស់ពួកមីឡឺវ៉ាយ។ ដល់ត្រូវបានស្រាវជ្រាវផ្សេងៗទៀតដែលបានកំណត់អត្ថបទពិសោធន៍ដែលជាគំនូរបទពិសោធន៍របស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់ផងដែរ។

អ្នកដដែលត្រូវបានហៅឲ្យផ្ទេរដីទាំងសញ្ញា (មួយសន្ធឹកមីនបួនពាន់) បានប្រឈមនឹងការខកចិត្តលើកដំបូងរបស់ពួកគេនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ហើយបន្ទាប់មក នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 ពួកគេត្រូវបាននាំមកឲ្យជួបនឹងសារមួយពីសំឡេងដែលស្រដៀងនឹងសំឡេងស្រែកទៅទីហ្វីលីពីន។ សំឡេងនេះកំពុងអំពាវនាវឲ្យពួកគេឡើងវិញ។

នៅក្នុងចំណុចនេះ ក្នុងបុរាណាចារ្យសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃផែនការទាំងបួនពីរ ការបោះបង្គោលនឹងត្រូវបានសម្របសម្រួល ពីព្រោះសញ្ញាសម្គាល់បន្ទាប់គឺនៅពេលដែលបុរាណាចារ្យសាស្ត្រលាក់កំហែងប្រមូលតុប្បងមានតម្លៃទាំងឡាយ ហើយបោះបង្គោលនៅក្នុងបុរាណាចារ្យអប់រំអង្គការ។ បន្ទាប់មក វានឹងក្លាយជាដំណាច់ខ្ពស់ជាងមុនដប់ដង។ នៅចំណុចនេះ មីឡឺវ៉ាយ ត្រូវបានដាក់ឲ្យឆ្លើយតប។ នៅពេលព្រហ្មមចារីទាំងឡាយ (មីឡឺវ៉ាយ) ក្រោយមក គេបានដាក់ឲ្យឆ្លើយតប។ នេះហើយគឺជាហើយ។ ការស្រាវជ្រាវផ្សេងៗទៀតនៃដដែលត្រូវបានបំផ្លាញចោលរបស់ជំនាន់ដូចគ្នា គឺជាកិច្ចការមួយដែលសក្តិសាស្ត្រទាំងពីរត្រូវបានចូលរួម។ កិច្ចការនេះកំពុងត្រូវបានអនុវត្តឡើងវិញ។

គ្រោងនៃពាក្យទំនាយដែលលោក William Miller បានបកស្រាយ តាមរយៈនិមិត្តអំពីទទួលបានឡើងវិញ ក្នុងដានីយ៍លេខ ៧, ៨ និង ៩

គឺអំណាចបំផុតព្រឹត្តិយ៉ាង គឺសាសនាពហុព្រះនិយម និងសាសនាសមុតចេញប៉ាប;
ហើយគួររំលងសម្រាប់ Future for America គឺសាសនាពហុព្រះនិយម (នាគ)
បន្ទាប់មកសាសនាសមុតចេញប៉ាប (សត្វ) និងបុគ្គលស្មើគ្នាបំផុត (ហោរាកុលដៃកុលាយ)។
កូនស្រីដែលបង្កកើតគួររំលងទាំងពីរនេះឡើង គឺសំណើរបស់សាវកប៉ូល។ សាវកប៉ូល
គឺជាសំឡេងទំនាយដ៏ល្អបំផុតជាប់អីស្រាអែលបុរាណជាមួយអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ។
មុនពេលការប្រើប្រាស់គ្នាបំផុត ឈ្មោះរបស់ប៉ូលគឺសូល ដដែលន័យថា
«មានជ័យលើស» ឬ «មានតាំងឡើង»។

ប៉ូលគួរមានជ័យលើស (តែងតាំង) ឲ្យជាសាវកទៅកាន់សាសន៍ដទៃ
ហើយក្នុងចំណោមគោលបំណងផ្សេងៗទៀត
គាត់គួរមានជ័យលើសដោយសារការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណចាស់។
ដោយមានសរសេរភាគច្រើននៃព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណថ្មី គុណអនុភាពនៃធនាគារក្នុងព្រះ
គម្ភីរវិញ្ញាណថ្មីដែលមានការយល់ដឹងអំពីព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណចាស់ដូចប៉ូលឡើយ។
គាត់គួរមានជ័យលើសឲ្យនាំមុខក្នុងការបង្ហាញដំណឹងល្អទៅកាន់សាសន៍ដទៃ ប៉ុន្តែ
គាត់ក៏គួរមានជ័យលើសដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងបុរសគ្រីស្ទស្រីគ្រីស្ទព្រះ
គម្ភីរវិញ្ញាណចាស់ ជាមួយនឹងបុរសគ្រីស្ទស្រីគ្រីស្ទព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណថ្មីដែលបន្តតាមគ្រូបង្ហាញដោយស្មើគ្នា
ឈឺឆ្កាងផងដែរ។ បើគ្មានសក្ខីកម្មរបស់ប៉ូលទេ ការយល់ដឹងខាងព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណចាស់របស់ពួក
Millerites និងរបស់ Future for America នោះ មិនអាចមានសោះឡើយ។ នៅក្នុងបុរសគ្រី
ស្ទស្រីគ្រីស្ទដដែលនោះដដែលអីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមគួរមានលំដាប់ចេញពីឋានៈជាបុរសគ្រី
ស្ទស្រីគ្រីស្ទដដែលនោះ ប៉ូលគួរមានជ័យលើសឲ្យកំណត់សម្គាល់ថា អីស្រាអែលបុរាណនោះ
នោះបើជានៅពេលនោះគួរមានលំដាប់ពីព្រះភ័ស្តុដោយ
ក៏ជានិមិត្តរូបនៃបុរសគ្រីស្ទស្រីគ្រីស្ទព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណចាស់របស់អីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណផងដែរ។
កុប្បនព្រះគម្ភីរវិញ្ញាណចាស់សម្រាប់ចលនានៃវេតាទីមួយ និងវេតាទីពីរ
គឺដូចជាចម្បងលើសំណើរបស់សាវកប៉ូល។

ដោយហេតុនេះ
យើងនឹងពិចារណាអំពីគោលការណ៍ខ្លះៗនៃការព្យាករណ៍ដែលប៉ូលមានកំណត់សម្គាល់ថា
មានឥទ្ធិពលលើសាររបស់ពួកមីលលីវីត
ដែលគួរមានដាក់នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃអំណាចបំផុតព្រឹត្តិយ៉ាងសាបសូន្យពីរ
ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ យើងក៏នឹងពិចារណាផងដែរថា គោលការណ៍ទាំងនោះមានឥទ្ធិ
ធិពលលើក្របខណ្ឌនៃអំណាចបំផុតព្រឹត្តិយ៉ាងសាបសូន្យបីយ៉ាងដូចម្តេច។

មួយវិញ្ញាណទៀត បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា
បុរសប្រុសរបស់យើងទាំងអស់គ្នាមានសុច្ឆន្ទៈនៅក្នុងពេល
ហើយទាំងអស់គ្នាមានឆ្ងល់កាត់សមុទ្រ;
ហើយទាំងអស់គ្នាមានទទួលបុណ្យជួយដល់ក្នុងលោកម្ចីស នៅក្នុងពេល
និងក្នុងសមុទ្រ; ហើយទាំងអស់គ្នាមានបរិភោគអាហារខាងវិញ្ញាណដដែលនោះ;
ហើយទាំងអស់គ្នាមានផឹកទឹកខាងវិញ្ញាណដដែលនោះដែរ
ពីព្រោះពួកគេមានផឹកទឹកដោយខាងវិញ្ញាណដដែលតាមពួកគេមេក
ហើយថ្មីនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះមិត្តព្រះហឫទ័យនឹងមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ
ដូចពួកគេគួរមានបំផុតនៅក្នុងទីហោសថាន។ ឥឡូវនេះ
ការទាំងនេះមានកើតឡើងជាក្រុមសម្រាប់យើង
ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យយើងមានសេចក្តីលោកបុរាណនាចំពោះអំពើអាក្រក់

ដូចជាពួកគេហេនលោកបុរាណវិទូនានាដែរ។ កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាឆ្កួតជាមុនក្នុងការបង្កប់ព្រះ
 ដូចជាមនុស្សសុខុម្ភៈក្នុងចំណោមពួកគេហេនធុរៈ ដូចមានសច្ចក្នុងទុក្ខមកថា
 «បុរាណវិទូនានាអង្គុយចុះដើម្បីបរិភោគ និងផឹក
 ហើយក្បែរពួកគេនឹងដើម្បីបរិភោគបាយលង្វែង»។
 ក៏កុំឱ្យយើងប្រព្រឹត្តអំពើបុរាណចាកសីលធម៌ផ្សេងៗទេ
 ដូចជាមនុស្សសុខុម្ភៈក្នុងចំណោមពួកគេហេនបុរាណវិទូ
 ហើយមានដួលស្លាប់ក្នុងមួយថ្ងៃច្រើនមុនបើពាន់នាក់។
 ក៏កុំឱ្យយើងលុបបង្គោលព្រះគ្រីស្ទ
 ដូចជាមនុស្សសុខុម្ភៈក្នុងចំណោមពួកគេហេនលុបបង្គោលដៃ
 ហើយគួរមានបំផុសឆ្ងល់ដោយសត្វពស់។ ក៏កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាអ្វីទៅ
 ដូចជាមនុស្សសុខុម្ភៈក្នុងចំណោមពួកគេហេនអ្វីទៅដែរ
 ហើយគួរមានបំផុសឆ្ងល់ដោយអ្នកបំផុសឆ្ងល់។ ឥឡូវនេះ
 ការទាំងអស់នេះមានកើតឡើងដល់ពួកគេជាក្បួន
 ហើយគួរមានកត់ត្រាទុកសម្រាប់ការព្រមានដល់យើង
 ដលៃចុងបញ្ចប់នៃលោកីយមានមកដល់យើងហើយ។ ១ កូរិនថូស 10:1-10។

ក្នុងខណ្ឌខុសគ្នាដល់ខណ្ឌ លោកប៉ូលបានបញ្ជាក់ថា ពិធីបុណ្យយុវជនមុនៗ
 គួរមានតំណាងទុកជាមុននៃក្នុងការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម
 ថ្មដាងលែមានតាមជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបុរាណ គឺជា «ថ្មដាងខាងវិញញ្ញាណ» ហើយថា
 ថ្មដាងនោះគឺព្រះគ្រីស្ទ។ លោកបានបញ្ជាក់ថា
 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបុរាណជាក្បួនសម្រាប់អស់អ្នកដលៃរស់នៅក្នុងថ្មដាងក្រហម
 អត្ថបទនេះគឺជាសច្ចក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
 ហើយអត្ថបទនេះក៏ជាចំណុចនៃការជជែកវិវាទរវាងអ្នកដលៃកាន់ខ្ជាប់សច្ចក្នុងពិត
 និងអ្នកដលៃប្រឆាំងនឹងសច្ចក្នុងពិត។ អ្នកទាំងពីរអាចឆ្លើយតបបានថា
 លោកប៉ូលគ្រាន់តែបានបញ្ជាក់ថា
 បុរាណវិទូនានាដែលជាតិអ៊ីស្រាអែលបុរាណបានបង្ហាញមេរៀនខាងសីលធម៌
 ដលៃចាំបាច់គួរមានយល់ដោយអស់អ្នកដលៃរស់នៅក្នុងថ្មដាងក្រហម
 ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែអះអាងថា លោកប៉ូលមិនបានបញ្ជាក់ថា
 បុរាណវិទូនានាដែលជាតិអ៊ីស្រាអែលតាមន័យពិត
 បុរាណវិទូនានាដែលជាតិអ៊ីស្រាអែលខាងវិញញ្ញាណនោះទេ។
 បងស៊ីរីវាយ ជាញឹកញាប់ប្រើអត្ថបទនេះ
 ដើម្បីបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីអ្វីដែលលោកប៉ូលមានន័យពិតប្រាកដ។

«ពុយាការីបុរាណនីមួយៗ មាននិយាយមិនសូវសម្រាប់សម័យរបស់ខ្លួនទេ
 ជាងសម្រាប់សម័យរបស់យើង
 ដូចនេះការពុយាការីរបស់ពួកគេមានសុពលភាពសម្រាប់យើង។ “ឥឡូវនេះ
 ការទាំងអស់នេះមានកើតឡើងដល់ពួកគេ ជាក្បួនដល់អ្នកដទៃ
 ហើយគួរមានសរសេរទុកសម្រាប់ការទូនៀមដល់យើង
 ដលៃចុងបញ្ចប់នៃលោកីយមានមកដល់យើងហើយ។” 1 Corinthians 10:11។
 “ពួកគេហេនបុរាណសច្ចក្នុងទាំងនេះ មិនមែនសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើង
 ដលៃឥឡូវនេះគួរមានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា
 ដោយពួកអ្នកដលៃមានប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នា
 ដោយព្រះវិញញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដលៃគួរមានចាត់ចុះមកពិសុទ្ធិស្នូត
 ជាសច្ចក្នុងពួកគេនៃបុរាណវិទូនាចង់ពិនិត្យមើលផង។” 1 Peter 1:12....»

«ព្រះគម្ពីរមានប្រមូលផ្តុំ
និងចង្អុលបញ្ជាក់សម្រាប់គ្រប់វិសាលភាពនៃជំនាន់ចុងក្រោយនេះ។
ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំៗទាំងអស់
និងកិច្ចការដ៏ឧឡារិកទាំងឡាយក្នុងបុរេវត្តសាស្ត្រនៃគម្ពីរសញ្ញាបាស់
មានកើតឡើងមកហើយ
ហើយកំពុងតែកើតឡើងឡើងវិញនៅក្នុងពួកជំនុំក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ»។
Selected Messages, book 3, 338, 339.

ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំៗ និងកិច្ចការដ៏ឧឡារិកនៃបុរេវត្តសាស្ត្រសញ្ញាបាស់ «មានកើតឡើង
ហើយកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត ក្នុងព្រះវិហារនៅចុងចុងក្រោយទាំងនេះ»
នេះជារបៀបដដែលដដែលស្តី វាយតម្លៃ បង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃក្រុមនេះ។
ក្នុងការប៉ុនប៉ងបំផ្លាញការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ប៉ូល ដល់ថា
អ៊ីស្រាអែលបុរាណជានិមិត្តរូបបង្ហាញពីបុរេវត្តសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលពិតប្រាកដ
សាតាំងមានបញ្ចេញការវាយបុរាណសំខាន់ពីបុរេបុរាណនឹងគោលការណ៍ទំនាយនេះ។
បុរេបុរាណដ៏មួយ ដល់ខ្សែបន្ទាត់រូបភាពហើយ គឺជាការអះអាងថា ប៉ូលគ្មានតម្លៃកំពុងបញ្ជាក់ថា
បុរេវត្តសាស្ត្រនេះតំណាងឲ្យមរតកនៃខាងសីលធម៌ប៉ូលណោះ។
សេចក្តីបង្កើនមិនពិតនោះគឺជាការកំណត់សម្គាល់សេចក្តីពិត
ហើយពាក់កណ្តាលសេចក្តីពិតមិនមែនជាសេចក្តីពិតទាំងស្រុងនោះ។ វាជាការពិតថា
មរតកនៃខាងសីលធម៌ដល់អាចដកស្រង់ចេញពីបុរេវត្តសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
គឺសម្រាប់ជាបុរេបុរាណនៃអ្នកដទៃនៃសំនុំនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
ប៉ុន្តែនៅពេលវាត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើនសេចក្តីពិត បុរេវត្តសាស្ត្រនេះក៏ជាគំនូរបង្ហាញអំពីព្រឹ
ត្តិការណ៍ដ៏ល្អនឹងត្រូវបានកើតឡើងមុនដទៃទៀតផងដែរ
នោះវាក្រុមយើងជាពាក់កណ្តាលសេចក្តីពិត
ដល់ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបង្កើនសេចក្តីពិត។

«ពេលនេះ ព្រះពរឬបណ្តាសា មួយកំពុងត្រូវដាក់នៅចំពោះមុខអ្នករបស់ព្រះ—ព្រះពរ
បុរសនិបត្តិក្នុងចេញពីលោកីយ ហើយព្រះខ្សែបន្ទាត់ដោយឡែក
និងដើមនៃក្រុមមាត់នៃការគោរពបុរេវត្តសាស្ត្រដោយបន្ទាប់ខ្លួន; ហើយបណ្តាសា
បុរសនិបត្តិក្នុងចេញពីមួយអ្នកផ្សេងទៀតកំពុងតែកំពុងក្នុងក្រុម
ដល់ជានិច្ចលើការទាមទារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សូម៉ាស្ទី។ អំពើហាប
និងអំពើទុច្ចរិតរបស់អ៊ីស្រាអែលដល់បោះ ត្រូវបានកាត់ត្រាទុក
ហើយរូបភាពនោះត្រូវបានដាក់បង្ហាញនៅចំពោះមុខយើង ជាការព្រមានថា
បុរសនិបត្តិក្នុងចេញពីមួយអ្នកផ្សេងទៀតកំពុងតែកំពុងបញ្ចេញគុតិរបស់ពួកគេ
ហើយបោះបង់ចេញពីព្រះ នោះយើងនឹងដួលរលំយ៉ាងប្រាកដ
ដូចដល់ពួកគេមានដួលរលំដែរ។ «ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះមានកើតឡើងដល់ពួកគេ
ទុកជាគំរូ ហើយរឿងទាំងនេះត្រូវបានសរសេរទុក សម្រាប់ការដាស់តឿនដល់យើង
ដល់ចុងបញ្ចប់នៃលោកីយមានមកដល់យើងហើយ»។ Testimonies, volume 1,
609.»

សេចក្តីពិតមួយមិនត្រូវយកទៅប្រើដើម្បីបង្កើនសេចក្តីពិតមួយទៀតឡើយ
ព្រោះនៅពេលវាដូច្នេះនោះ វាបំភ្លេចសេចក្តីពិតរបស់ព្រះឲ្យក្រុមយើងជាជាការកុហក។

«សេចក្តីមានបន្ទូលមួយរបស់ព្រះអង្គគឺសង្កេតនេះ មិនត្រូវយកមកប្រើ
ដើម្បីបំផ្លាញសេចក្តីមានបន្ទូលមួយទៀតឡើយ»។ The Great Controversy, 371.

ការបង្កើននៃថា បុរេគតិសាស្ត្ររបស់អឺស្តារអលែប្រាណ
គ្មានតែតំណាងឲ្យមហេន្ទ្រខាងសីលធម៌ប៉ុណ្ណោះ
តែងតែត្រូវបានប្រើដោយទេវតាអាជីវិទ្យាសុទ្ធ ដើម្បីបំផុសឲ្យព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ
ហើយវាជាពាក់កណ្តាលសច្ចក្តីពិតមួយ
ដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងមហាបុរេនៃព្រះដែលបានរៀបចំឡើង
ដើម្បីបំភ្លឺក្នុងចិត្តរបស់ព្រះឲ្យទទួលយកសច្ចក្តីកុហកមួយ
ហើយសច្ចក្តីកុហកដែលពួកគេទទួលយកនោះ
ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងសំណេរបស់សាក្សីប៉ូល។

ការវាយប្រហារសំខាន់មួយទៀតប្រឆាំងនឹងគោលការណ៍ដែលថា បុរេគតិសាស្ត្ររបស់អឺស្តារអលែប្រាណជាគំរូបង្ហាញបុរេគតិសាស្ត្ររបស់អឺស្តារអលែសម័យទំនើប
នោះត្រូវបានពួកយស្មើយអឺតបង្កើតឡើងក្នុងអំឡុងបុរេគតិនៃការកែប្រែម្តងគត
ហើយវាមានមូលដ្ឋានលើការយល់ព្រមចំពោះគំនិតដែលថា
បុរេគតិសាស្ត្ររបស់អឺស្តារអលែប្រាណត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុតងទៀត។
ការកុហករបស់ពួកយស្មើយអឺតគឺថា
បុរេគតិសាស្ត្រនោះត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុតងទៀតតាមន័យពិត
មិនមែនផ្ទេរឡើងមុតងទៀតតាមន័យខាងវិញ្ញាណទេ។
ការកុហកនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីយកដើម្បីរារាំងការយល់ឃើញថា
សម្មតិចេហ៍បន្តិចត្រួតត្រាគឺជាអង្គវិស្វកម្មព្រះយាយាវព្រះគម្ពីរ
ពីព្រោះការបង្កើននោះយល់ស្របនឹងសច្ចក្តីពិតដែលថា
នៅក្នុងច្បាប់មានអង្គវិស្វកម្មមួយ ប៉ុន្តែវាអះអាងថា
អង្គវិស្វកម្មនោះត្រូវបានកំណត់ដោយអំណាចតាមន័យពិត
មិនមែនដោយអំណាចខាងវិញ្ញាណទេ។ ដូច្នេះ សូត្រិកស្មេយានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៧
ដែលមានពាក្យ «អាថ៌កំបាំង ហាប៊ីឡូន» សរសេរលើច្បាប់របស់នាង
និងកុលាយជាសូត្រិកស្មេយានាក់ដែលកើតឡើងនៅក្នុងនៃដីហាប៊ីឡូនតាមន័យពិត
ដែលសព្វថ្ងៃនេះគឺប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់។

«អស់អ្នកដែលកុលាយជាបុគ្គលចូលរួមក្នុងការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនអំពីព្រះបន្ទូល
ដែលមិនអាចមើលឃើញន័យនៃអាន់ទីគ្រីស្ទ
នោះពិតជាដាក់ខ្លួននៅខាងអាន់ទីគ្រីស្ទជាមិនខាន»។ Kress Collection, 105.

សម្មតិចេហ៍គឺជាបុគ្គលពិតប្រាកដម្នាក់ ដែលតំណាងឲ្យអំណាចពិតប្រាកដមួយ
(ព្រះវិហារកាតូលិក) ប៉ុន្តែទាំងគាត់ និងអង្គការរបស់គាត់
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណតាមទំនាយដោយហាប៊ីឡូនពិតប្រាកដ ហើយអាចត្រូវបានកំណត់
អត្តសញ្ញាណយ៉ាងត្រឹមត្រូវត្រូវបានកំណត់ប្រឆាំងអំពីអាន់ទីគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញ
ជាការបំពេញខាងវិញ្ញាណនៃគ្រូពិតប្រាកដមួយ។ ប៉ុន្តែបានកំណត់ថា
អឺស្តារអលែពិតប្រាកដជាគំរូបង្ហាញអឺស្តារអលែខាងវិញ្ញាណ
ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាសច្ចក្តីពិតខាងទំនាយដើម្បីយកដើម្បីរារាំងការយល់ឃើញឡើយ
ពីព្រោះការយល់ដឹងរបស់គាត់ ជាទូទៅ មានមូលដ្ឋានលើព្រះគម្ពីរសញ្ញាបាស
ហើយសក្ខីភាពរបស់គាត់ក៏បានចាត់ប្រសព្វសុចរិតនៅទីនោះផងដែរ។

ព្រះយេស៊ូ ជាស្មតចេនអឺស្តារអលែ និងជាព្រះបុរោសលោះរបស់គេ
គឺព្រះយេស៊ូនៃពេលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «យើងជាអង្គតទីមួយ
ហើយយើងជាអង្គតទីចុងក្រោយ ក្រៅពីយើង គ្មានព្រះណាទៀតឡើយ។

ហើយតើមាននរណាដូចយើង ដដែលអាចហៅ ហើយប្រកាសការនោះ
ហើយរៀបចំរាជធានីមុខយើងបាន
ចាប់តាំងពីយើងបានតែងតាំងប្រជាជនបុរាណមក? ចំណែកអ្វីៗដែលកំពុងនឹងមក
នឹងអ្វីៗដែលនឹងមកក្រោយទៀត ចូរឲ្យពួកគេបង្ហាញដល់ពួកគេចុះ។ កុំភ័យឡើយ
ក៏កុំភ័យស្កមផង។ តើយើងមិនបានប្រាប់អ្នកតាំងពីគ្រានោះ
ហើយបានប្រកាសរួចហើយទេឬ? អ្នករាល់គ្នាជាសាក្សីរបស់យើង។
តើមានព្រះណាមួយក្រៅពីយើងឬ? មែនហើយ គុណព្រះណាទៀតទេ;
យើងមិនស្គាល់អង្គគណៈមួយឡើយ»។ អសោយ 44:6-8។

យើងត្រូវជឿជាក់សាក្សីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចជាប៉ូលបានជឿដែរ ថា ព្រះអាល់ហ្សា និងអូមហេតា
បានតែងតាំងមិនត្រឹមត្រូវអែស្កាអែលបុរាណប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងប្រជាជនបុរាណទាំងអស់ដែលបាននាំទៅក្នុងព្រះគម្ភីរ
ឲ្យជឿជានិមិត្តរូបសម្រាប់បង្ហាញ «អំពីការទាំងឡាយដែលនឹងមកដល់»
លើអស់អ្នកដដែលនាំទៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។
ប៉ូលជាអ្នកដទៃនាពេលនោះព្រះគម្ភីរសព្វថ្ងៃចាស់ ហើយគាត់ត្រូវបានលើកឡើងឲ្យក្លាយជា
តំណភ្ជាប់ខាងទំនាយរវាងសម័យកាលនៃអែស្កាអែលតាមអកុសរ និងអែស្កាអែលខាងវិញ្ញាណ។
គឺសំណេរបស់គាត់ដែលបានដឹកនាំអស់អ្នកដដែលនាំអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៃ
ទៅក្នុងពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798 ហើយក៏នាំឆ្នាំ 1989 ផងដែរ។

ហើយឡូនបុរាណតាមន័យពិត កូនចៅប្រព័ន្ធបុរាណ អហេស៊ីបបុរាណ គ្រិកបុរាណ
និងអាណាចក្រម៉េ-ព័រស៊ីបុរាណ
ជានិមិត្តរូបសព្វថ្ងៃនៃអំណាចខាងវិញ្ញាណនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។
និមិត្តរូបសព្វថ្ងៃបុរាណទាំងនោះគឺជារបស់តាមន័យពិតដែលមានមុន
ហើយតំណាងឲ្យរបស់ខាងវិញ្ញាណដែលមកតាមក្រោយ។
ប៉ូលបានទៅដល់ចំណាត់ការអត្តសញ្ញាណថា
អាដាមតាមន័យពិតនោះជានិមិត្តរូបនៃអាដាមខាងវិញ្ញាណ (ដដែលគឺព្រះគ្រីស្ទ)។

ដូច្នេះ មានសេចក្តីចង់ទុកមកថា៖ «មនុស្សដំបូង គឺអាដាម
បានត្រូវជឿឲ្យជាពុលរលីងរស់»; អាដាមចុងក្រោយ
បានត្រូវជឿឲ្យជាវិញ្ញាណដែលផ្តល់ជីវិត។ ទោះជាយ៉ាងណា អ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ
មិនមែនមកមុនទេ គឺអ្វីដែលខាងធម្មជាតិមកមុន ហើយបន្ទាប់មក
ទើបអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ។ មនុស្សដំបូង មកពីផែនដី ជាមនុស្សដី; មនុស្សទីពីរ
គឺព្រះអម្ពចាស់ មកពីស្ថានសួគ៌។ ដូចជាមនុស្សដីយ៉ាងណា
អ្នកដដែលជាមនុស្សដីក៏យ៉ាងនោះដែរ;
ហើយដូចជាព្រះអង្គគង់លើមកពីស្ថានសួគ៌យ៉ាងណា
អ្នកដដែលជារបស់ស្ថានសួគ៌ក៏យ៉ាងនោះដែរ។
ហើយដូចដែលយើងបានពាក្យបង្កើតនៃមនុស្សដីរួចមកហើយ
នោះយើងក៏នឹងពាក្យបង្កើតនៃព្រះអង្គគង់លើមកពីស្ថានសួគ៌ផងដែរ។ ១ កូរិនថូស
១៥:៤៥-៤៩។

មានមធ្យោបាយដ៏ផ្សេងៗទៀតនៅខ្ពស់ណាស់ខ្លះៗ
ដែលប៉ូលកំពុងបង្ហាញទាក់ទងនឹងអាដាមទីមួយ និងអាដាមចុងក្រោយ ប៉ុន្តែយើងគ្រាន់
តែកំពុងកំណត់សម្គាល់គោលការណ៍ដែលគាត់បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់បំផុតនៃក្នុងអត្ថ
ថបទនោះប៉ុណ្ណោះ នៅពេលដែលគាត់ថ្លែងថា «អ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ
មិនមែនមកមុនទេ គឺអ្វីដែលជាធម្មជាតិមកមុន

ហើយបន្ទាប់មកទើបជាអ្វីដែលជាខាងវិញញ្ញាណ»។ អ្វីដែលជាតាមអកុសល
ដែលប៉ុលពតទើបនេះកំណត់ថាជា «ធម្មជាតិ» នោះ គឺមកមុន ហើយអ្វីដែលជាខាងវិញញ្ញាណ
គឺមកក្រោយ។ អ្វីស្រដៀងតាមអកុសល គឺមកមុន ហើយជាធម្មជាតិ
ហើយអ្វីស្រដៀងខាងវិញញ្ញាណ មក «បន្ទាប់មក»។

ហើយឡូតាមន័យពិត ជាមុនហើយឡូតាខាងវិញញ្ញាណ។ ចំណុចសំខាន់បន្ទាប់
ដែលត្រូវបានសង្កេតឃើញនេះនៅក្នុងសំណួររបស់ប៉ុល គឺចំណុចមួយក្នុងបុរាណសាស្ត្រ
ដែលការផ្តល់បុរាណសាស្ត្រនេះនាំមកនូវការសង្កេតឃើញថា ត្រូវយកមកអនុវត្ត។
នោះគឺជារយៈកាលនៃយើងនេះ ដែលនៅពេលនោះ ការផ្តល់បុរាណសាស្ត្រខាងទំនាយ
ពីន័យពិតនៃខាងវិញញ្ញាណ ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់។

ដូច្នេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាជាកូនរបស់ព្រះ
ដោយសារសេចក្តីជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ដូច្នេះ
អ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដែលបានទទួលបុណ្យជួបប្រទះព្រះគ្រីស្ទ
នោះបានពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះគ្រីស្ទហើយ។ នៅទីនោះ គ្មានទាំងសាសន៍យូដា ឬសាសន៍គ្រិស្ត
គ្មានទាំងអ្នកបម្រើ ឬអ្នកសម្តីទេ គ្មានទាំងបុរស ឬស្ត្រីទេ ដូច្នេះ
អ្នកទាំងអស់គ្នាជាមួយគ្នាមួយក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។
ហើយបើអ្នករាល់គ្នាជាប្រពន្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នាគឺជាពូជរបស់អំបូរហ៊ាន
ហើយជាអ្នកទទួលបានមរតកតាមសេចក្តីសន្យាដដែល។ កាឡូទី ៣:២៦-២៩។

មិនសំខាន់ឡើយថា សិទ្ធិកំណើតរបស់អ្នកជាអ្វី; បុរសឬស្ត្រី
និងនៅពេលដែលអ្នកទទួលបានព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកក្លាយជាពូជពង្សរបស់អំបូរហ៊ាន។
អ្នកមិនមែនជាអ្វីស្រដៀងតាមពុទ្ធសាសនាទេ; អ្នកជាអ្វីស្រដៀងខាងវិញញ្ញាណ។
ការផ្តល់បុរាណសាស្ត្រពីអ្វីដែលតាមពុទ្ធសាសនាទៅកាន់អ្វីដែលខាងវិញញ្ញាណ
គឺដោយសារតែយើងនេះ។ ប៉ុលបានចែកមនុស្សជាតិជាពីរបុគ្គល
បុគ្គលនីមួយៗមានសមត្ថភាពឆ្លើយតបសំណួរ
ហើយបុគ្គលនីមួយៗក៏ជាពូជពង្សរបស់អំបូរហ៊ានដែរ។ បុគ្គលនីមួយៗមានទីក្រុងមួយ
ដែលតំណាងឲ្យគ្រួសារ និងសមត្ថភាពឆ្លើយតបសំណួរ។ មនុស្សម្នាក់ៗ
អាចជាកូនរបស់អាដាមតាមពុទ្ធសាសនា ឬក៏ជាកូនរបស់អាដាមខាងវិញញ្ញាណ។

ដូច្នេះមានសេចក្តីចង់ដឹងទុកមកថា អំបូរហ៊ានមានកូនបុរសពីរ គឺម៉ាណាស៍និងស៊ីម៉ូន
ហើយម៉ាណាស៍ទៀតពីស៊ីម៉ូនវិញ។ ប៉ុន្តែក្នុងក្រុងដែលកើតពីស៊ីម៉ូននោះ
បានកើតតាមសាច់ឈាមរីឯកូនដែលកើតពីស៊ីម៉ូនវិញ គឺតាមព្រះបន្ទូលសន្យា។
អ្វីទាំងនេះមានន័យជានិមិត្តរូប ដូច្នេះស៊ីម៉ូនទាំងពីរនេះជាសេចក្តីសង្ឃឹមទាំងពីរ
គឺមួយចេញពីភូមិសីល ដែលបង្កើតកូនសម្រាប់ភាពជាទាសករ គឺនាងហាការ។
ដូច្នេះហាការនេះ គឺជាភូមិសីលនៃស្រុកអាហ្វាហ្វិ ហើយត្រូវនឹងក្រុងយេរូសាឡឹមសព្វថ្ងៃ
ដែលនៅក្នុងភាពជាទាសករជាមួយនឹងកូនចៅរបស់នាង។
ប៉ុន្តែក្រុងយេរូសាឡឹមដែលនៅខាងលើ នោះជាសីលភាព
ហើយជាមតាយរបស់យើងទាំងអស់គ្នា។ ដូច្នេះមានសេចក្តីចង់ដឹងទុកមកថា ឱស៊ីម៉ូន
ដែលមិនសម្រាប់កូនអើយ ចូរអរសប្បាយឡើង ចូរបន្តិចឡើងឡើង ហើយសួរកែចុះ
ឱអ្នកដែលមិនឈឺចាប់សម្រាប់អើយ ដូច្នេះស៊ីម៉ូនដែលត្រូវបោះបង់ចោល
មានកូនច្រើនជាងស៊ីម៉ូនដែលមានបុត្រី។ ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ
យើងរាល់គ្នាដូចជាអីសាក គឺជាកូននៃព្រះបន្ទូលសន្យា។ ប៉ុន្តែដូចជានៅពេលនោះ
អ្នកដែលកើតតាមសាច់ឈាម បានបៀតបៀនអ្នកដែលកើតតាមព្រះវិញញ្ញាណ
ឥឡូវនេះក៏ដូចនោះដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណា ព្រះគម្ពីរថាដូចម្តេច?

«ចូរបណ្តុញសុភវិបល្លាស និងកូនរបស់នាងចេញទៅ ដុបិតកូនរបស់សុភវិបល្លាស មិនគួរទទួលមរក្សជាមួយនឹងកូនរបស់សុភវិសីឡើយ»។ ដូចនេះ បងប្អូនអើយ យើងមិនមែនជាកូនរបស់សុភវិបល្លាសទេ គឺជាកូនរបស់សុភវិសីឡើយ។ កាឡាទី ៤:២២-៣០។

នៅក្នុងសម័យកាលនយោបាយដ៏ស្មុគស្មាញ
អ្វីដែលជាតាមអក្សរសរសេរណាមួយជាដាច់ខាតនិមិត្តរូបនៃខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប។ សាវ័ក
ប៉ូល បានបំភ្លឺសច្ចក្តីពិតទំនាយដ៏សំខាន់ទាំងនេះ ដដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យ William Miller
បង្កកចិត្តគ្រប់គ្រាន់នៃអំណាចបំផ្លាញពីរ
ដដែលគាត់បានយកជ័យជំនះជាមួយដុល្លារសម្រាប់សច្ចក្តីសន្តិដុល្លារទំនាយទាំងអស់របស់គាត់។
កិច្ចការដ៏ដ្ឋានដ៏សាវ័ក ប៉ូល បានសម្រេចនោះហើយ
ដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណអំណាចបំផ្លាញទាំងបី
ដដែលជាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សច្ចក្តីសន្តិដុល្លារទំនាយទាំងអស់របស់ Future for America។

ស្វ័យការយល់ដឹងរបស់មីលឈ័រ អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដដែលគួរបានកំណត់ដោយនិមិត្តរូបនៃនូវអ្វីៗ ក្នុងជំពូកទី៧ ទី៨ និងទី៩
មានមូលដ្ឋានលើការរកឃើញរបស់គាត់ថា «ការប្រចាំថ្ងៃ» ក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍ដែល
កំណត់ឱ្យរួមប្រាកដប្រជា។
គាត់បានរកឃើញការនោះនៅក្នុងសាលាខិតទីពីររបស់ប៉ូល
ផ្សេងទៀតនៅកាន់ពួកថ្លៃស្មើស្មើនិច្ច។ ការយល់ដឹងនោះ គឺជាសច្ចក្តីពិតសំខាន់បំផុត
ដដែលគួរបានកំណត់សម្គាល់ជាមួយនឹង «ការកុហក» ខាងព្យាករណ៍
ដដែលបណ្តាលឱ្យការកាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកអតីតនិស្សិតទីស្តីទីបុរាណ
នៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សារបស់យើងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដដែលគួរបានកំណត់ដោយនិមិត្តរូបនៃនូវអ្វីៗ ក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត
ដោយពិចារណាអំពីអ្វីដែលមីឡីបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងសំបុត្ររបស់ប៉ូល។

«ព្រះអង្គគឺជាស្រីដែលបានឃើញនូវកាត់ផ្តាច់ក្បែរ
ហើយអាចអានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
បានមានព្រះបន្ទូលអំពីអ្នកដែលបានទទួលពន្លឺដ៏ធំថា៖
“ពួកគេមិនគួរបានជ្រើសរើសទុក្ខ និងភ័យខ្លាចអំពី ដោយសារសភាពខាងសីលធម៌
និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ។” ម៉ែនហើយ
ពួកគេបានជ្រើសរើសផ្លូវរបស់ខ្លួនឯង
ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេរីករាយក្នុងអំពើគួរសុំអប់រំរបស់ខ្លួន។
“ខ្ញុំក៏នឹងជ្រើសរើសការងាររបស់ពួកគេដែរ
ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្ពលាចមកលើពួកគេ ពីព្រោះកាលណាខ្ញុំបានហៅ
មិនមាននរណាម្នាក់ឆ្ងល់ឡើយ កាលណាខ្ញុំបាននិយាយ ពួកគេមិនបានស្តាប់ទេ
ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះភ្នែកខ្ញុំ
ហើយបានជ្រើសរើសអ្វីដែលខ្ញុំមិនពេញព្រះទ័យ។”
“ព្រះជាម្ចាស់នឹងចាត់ការងារយ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកគេ
ដើម្បីបិទពួកគេជឿលើសច្ចក្តីកុហក” ពីព្រោះ
“ពួកគេមិនបានទទួលសច្ចក្តីសុទ្ធាញ្ញនៃសច្ចក្តីពិត ដើម្បីបិទពួកគេសង្កត់នោះ”
“ប៉ុន្តែប្រសិនបើក្នុងអំពើទុច្ចរិត”។ អសោយ 66:3, 4; 2 ថេសាឡូនីច 2:11, 10, 12.»

«គ្រូបងរៀនសូត្រសួគ៌មានសួរថា៖
'តើមានការបោះកបញ្ចេញឆោតណាដែលខ្ញុំលាងជាងនេះទៀត
អាចល្អដល់មាតិកាចិត្តគំនិតបាន ដោយការផ្ទេរចិត្តជាមុនកំពុងសង្ខតិវិធីមគ្គ
ហើយថាពុទ្ធទូលយកការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នក ខណៈដែលជាក់ស្តែង
អ្នកកំពុងអនុវត្តត្រឡប់ជាច្រើនតាមនយោបាយលោកិយ
ហើយកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាបំផ្លាញនឹងពុទ្ធប្បវគ្គ? អូ នេះជាការបញ្ចេញឆោតដ៏ធំមួយ
ជាការលុបបំបាត់អារម្មណ៍មួយ ដដែលចូលមកកាន់កាប់ចិត្តគំនិត
នាំពេលដែលមនុស្សដែលផ្តល់ឈ្មោះសុគតិសច្ចតិពិតហើយ
បង្កជាច្រើនយុទ្ធនៃនៃភាពគោរពពុទ្ធ ជំនួសឱ្យវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា;
នាំពេលដែលពួកគេសន្មតថា ខ្លួនមានទុរពុយសមុបតុតិសមុប្បបៃ
ហើយមានកើនឡើងដោយទុរពុយសមុបតុតិ និងមិនគួរការអ៊ីស្រោះ
ខណៈដែលជាក់ស្តែង ពួកគេកំពុងខុះគ្រប់យ៉ាង។'» Testimonies, volume 8, 249, 250.